

NIESZPORY LUDOWE I NIEDZIELA ADWENTU

30 LISTOPADA 2025

KOLEGIATA ŚWIĘTEGO KRZYŻA, WROCŁAW

Śpiewy i teksty liturgiczne pochodzą z:

- *Liber antiphonarius* (1960),
- *Liber Usualis* (1961),
- ks. Antoni Reginek – *Wybór pieśni nabożnych Franciszka Karpińskiego oraz psalmów w jego tłumaczeniu* (2001),
- ks. Jan Siedlecki – *Śpiewnik kościelny, wydanie XLI* (2021),

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję tekstów opublikowaną na portalach sbc.org.pl, divinumofficium.com, missaleum.com i spiewnik.katolicy.net.

Zapis gabc neumów: Piotr Matuszak; Andrew Hinkley, Frado, mortonsc gregobase.selapa.net.

Opracowanie: Mateusz Burszewski, Piotr Matuszak

Skład i łamanie: Michał Siemaszko, Piotr Matuszak

tradycja.archidiecezja.wroc.pl

NIESZPORY LUDOWE

Kapłan i najbliższa asysta przykłękają przed ołtarzem. Klękają i modlą się w ciszy po czym wstają i przechodzą do sedili.

Bo- ze + wejrzyj ku wspomo żeniu memu.-

Panie pospiesz ku ra-tun- ko-wi memu. Al-le- lu-ja.

Chwała bądź Bogu w Trójcy **jedynemu**: * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu. Jak od początku była, **tak** i ninie, * I na wiek wieków niechaj *zawsze* słynie. Alleluja.

VIII I

Nil-la di-e * stil-lá-bunt montes dulcé-di-nem, et col-les flu- ent lac

et mel, al-le-lú- ia.

Psalm 109

Rzekł Pan do Pana me - go łas - ka - wym,

Swym głosem: siądź mi przy bo - ku pra - wym.

2. Aż Twoje wszystkie zuchwałe wrogi, * Dam za podnóżek **pod** Twoje nogi.
3. Berło Twej mocy **wydam** z Syjonu, * świat cały padnie **u** Twego tronu.
4. A Ty używać **będziesz** praw swoich, * wśród nieprzyjaciół **panując** Twoich.
5. Skoro rozpoczniiesz **swe** panowanie, * przy Tobie lud Twój w **jasności** stanie.
6. Nim jeszcze zorzy **świecić** kazałem, * Ciebie z wnętrzności **swoich** wydałem.

7. Pan to poprzysiągl, **Jego** zaś mowa * danego nigdy **nie** cofnie słowa.
 8. Ty jesteś kapłan **do** końca wieka, * według obrządku **Melchizedeka**.
 9. Przy Twej prawicy **Pan** jest nad pany, * w dzień gniewu swego **zetrze** tyrany.
 10. Sąd swój rozciągnie **po** całym świecie * i nieposłusze **narody** zgniecie.
 11. Pyszną na ziemi **głowę** poniży, * która Mu Jego **chwala** ubliży.
 12. Z mętnej po drodze **pić** będzie rzeki, * dlatego głowę **wznieś** na wieki.
 13. Chwała bądź Bogu w Trójcy **Jedynemu**, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 14. Jak od początku była, **tak** i ninie, * I na wiek wieków **niechaj** zawsze slynie.

VIII

N il- la di- e * stil-lá-bunt montes dulcé-di-nem, et col-les flu- ent lac
 et mel, al-le-lú- ia.

J

U-cundá- re * fi- li- a Si- on, exsúl-ta sa- tis fi- li- a Je-rú-
 sa-lem, al-le-lú- ia.

Psalm 110

Całym Cię sercem chwalić bę - - da, Pa - - nie,
 gdzie rada mędrców, gdzie ca - - ly zbór sta - - nie.

2. Wielkość niezmienna dzieł Boga **Jakuba**, * Którymi władnie, jak Mu **się** podoba.
 3. Co pocznie, wszystko pełne jest **zacności**, * Pełne uwielbień. Wiek sprawiedliwości.
 4. Jego nie przetrwa żaden, a **na** ziemi, * Wieczną pamiątkę sprawi **cudy** Swymi.
 5. Pan dobroliwy, Pan to **miłosierny**, * Karmi i hojnie bogaci lud wierny.

6. Stateczny w słowie, co raz postanowił, * Wiecznymi czasy tego **nie** odmówil.
 7. Moc Swą okazał, gdy wygnał **pogany**, * A ten kraj synom Izraela dany.
 8. Sprawy rąk Jego prawdę miarkowane, * A zaś słusznością prawa **prostowane**.
 9. Te się na wieki żadnych lat **nie** boją, * Bo na słuszności i na **prawdzie** stoją.
 10. Pan sługi Swoje z niewoli **wybawił**, * I dla nich wieczny **testament** zostawił.
 11. Imię ma straszne i pełne **świętości**, * A bojaźń Boża początkiem mądrości.
 12. Ci, co z niej biorą wzór życia **na ziemi**, * Będą od wszystkich wiecznie **chwalonymi**.
 13. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 14. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj **zawsze** słynie.

J VIII U-cundá- re * fí- li- a Si- on, exsúl-ta sa- tis fí- li- a Je-rú-
 sa-lem, al-le-lú- ia.

E V C-ce Dómi-nus vé-ni- et, * et omnes sancti e-jus cum e- o : et e-rit
 in di- e il-la lux magna, al-le-lú- ia.

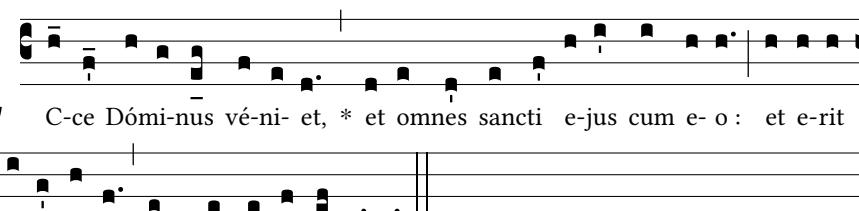
Psalm 111

Szcześliwy i nie zna kaź - ni,
 kto w Pańskiej ży - - - je bo - jaż - ni.

2. Najmiljsza **jemu** jest droga, * iść według **przykazań** Boga.
 3. Krew jego zacna **na ziemi**, * porówna **zawidły** z możnymi.
 4. Ród się cnotliwych rozpieni, * i będą błogosławieni.
 5. Dom jego będąc obfit, * w zbiory i trwałe zaszczyty.
 6. A cześć poczciwego czleka, * pójdzie od wieku do wieku.

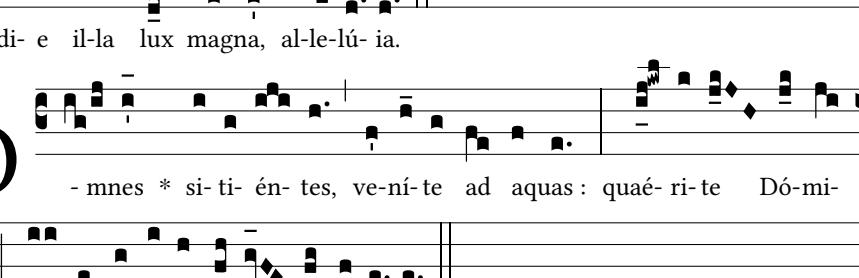
7. Niechaj noc **zaćmi** mgły swymi, * światło jest nad **cnotliwymi**.
 8. Zawsze im Pan **jest** życzliwy, * litosny i **sprawiedliwy**.
 9. Człek miły pełen wesela, * gdy drugiemu z swego udziela.
 10. W słowie się swoim tak rządzi, * że, co wyrzecze, nie zblądzi.
 11. Ludzka pamięć **jego** sprawy * uwieczni: „Był **to** mąż prawy”.
 12. I zły go **język** nie trwoży, * bezpieczny w nadziei Bożej.
 13. Stateczność jego cnej duszy, * żadną się rzeczą nie wzruszy.
 14. Wydoła zlej **chwili** snadnie, * aż nieprzyjaciel upadnie.
 15. Rozsypał swoje szczodroty, * na wdowy, biedne sieroty.
 16. Przeto uczynnością słynie, * i chwała jego nie zginie.
 17. Zły, na to patrząc, boleje, * zgrzyta, z zazdrości sinieje.
 18. Taki, co w głowie uradzi, * do skutku nie doprowadzi.
 19. Chwała Ojcu i Synowi, * oraz Świętemu Duchowi.
 20. Jak na początku, tak ninie, * i na wieki **niechaj** słynie.

V

C-ce Dómi-nus vé-ni- et, * et omnes sancti e-jus cum e- o : et e-rit

VII

- mnes * si- ti- én- tes, ve-ní-te ad aquas : quaé- ri-te Dó-mi-

num, dum inve-ní-ri pot-est, al-le-lú- ia.

Psalm 112

Chwalcie, o dzieciaki, Naj - wyż - sze - go Pa - na.

Niech Mu jednemu cześć bę - dzie śpie - wa - na.

2. Niech Imię Pańskie przebłogosławione * po wszystkie wieki będzie uwielbione.
 3. Gdzie wschodzi słońce i kiedy zapada, * niechaj świat Boską chwałę opowiada.
 4. Pan ma narody wszystkie pod nogami. * Jego się chwała wznosi nad gwiazdami.
 5. Kto się wzdy z Panem tym porówna, który * wysoko siedząc, z swej niebieskiej góry.
 6. I co na niebie, i co jest na ziemi, * oczyma widzi nieuchronionymi.
 7. On ubogiego z nędzy wyprowadzi * i z księżyctwem na ławie posadzi.
 8. On niesie radość dla niepełodnej matki, * miłe w jej domu rozmnażając dzieciaki.
 9. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 10. Jak od początku była, tak i ninie, * I na wiek wieków niechaj zawsze słynie.

VII

O - mnes * si- ti- én- tes, ve-ní-te ad aquas : quaé- ri-te Dó-mi-

num, dum inve-ní-ri pot-est, al-le-lú- ia.

IV

E C-ce vé-ni- et * Prophé- ta magnus, et ipse re-no-vá-bit Je-rú-sa- lem,

al-le-lú- ia.

Psalm 113

Kie - dy z Egiptu Izra - - el wy - cho - - dził,
 dom się Jakuba z więzów o - swo - bo - - dził.

2. Wielka tam, Panie! łaska Twoja była, * i niepodobna ku wierzeniu siła.
 3. Prąd morza razem na pół się rozsadził, * Jordan w tył wody swoje odprowadził;

4. Góry wzniesione, jak **capy**; a skały, * jako wesola jagnięta skakały.
 5. Cóż to ci morze? kto cię **tak** rozdziera? * kto twe Jordanie w tył wody odpiera?
 6. Góry! czemuście, jak **capy** skakały? * i wy dla czego, jak jagnięta, skały?
 7. Od twarzy Pana zostały wzruszone, * Ziemia i morze, i góry wzniesione!
 8. On zdroje z głazów, a z **twardej** opoki * on wyprowadził swą **ręką** potoki.
 9. Nie nam, o Panie! nie nam, ale Twemu * daj Imieniowi chwałę **Najświętszemu**.
 10. Niechaj wiadome i sławione wszędzie, * Twe miłosierdzie, Twoja **prawda** będzie.
 11. Niechaj pohańce sprośni **nie** pytają: * „gdzież teraz ich Bóg, któremu dufają?”
 12. Nasz Bóg na niebie, cokolwiek zamysli, * wszystko się musi stać po Jego myśli.
 13. A ich bałwany ze srebra, ze złota, * nic nie są, tylko ludzkich **rąk** robota:
 14. Gębą nie mówią, okiem **nie** patrzają, * uchem nie słyszą, i woni nie mają:
 15. Ręką nie ścisną, nie postąpią nogą, * gardłem żadnego głosu **dadź** nie mogą:
 16. Bodaj tak i ci, którzy **je** działają, * a owszem, którzy w nich nadzieję mają.
 17. Izrael w Panu swe nadzieje stawił, * a on go wszelkiej przygody pozbawił:
 18. Niech się na Pana spuści **dom** Aarona, * jawna mu jego dobroć i obrona.
 19. Niech mu dufają, którzy **się** Go boją, * bo krom wątpienia w łasce **Jego** stoją;
 20. Pan o nas pomni, Pan nas błogosławił; * dom Izraela, Aarona, wsławili.
 21. Każdemu łaskaw pobożnemu człeku, * tak w małym, jako i dorosłym wieku;
 22. Niechże swą łaskę pomnoży nad wami, * nad wami, i nad waszymi dziatkami;
 23. Pan wam na wieki będzie **błogosławił**; * Ten, który niebo i ziemię wystawił;
 24. Niebo wysokie Jego **jest** mieszkanie, * a ziemię ludziom oddał w używanie.
 25. Nie martwi, Panie! będą Cię chwalili, * ani ci, którzy pod ziemię wstąpili,
 26. Ale my, którzy na świecie żyjemy, * wiecznymi czasy sławić Cię będziemy.
 27. Chwała bądź Bogu w Trójcy jedynemu, * Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 28. Jak od początku była **tak** i ninie, * i na wiek wieków niechaj **zawsze** słynie.

IV
E

C-ce vé-ni- et * Prophé- ta magnus, et ipse re-no-vá-bit Je-rú-sa- lem,

al-le-lú- ia.

Kapitulum

V. Fratres: Hora est jam nos de somno súrgere: nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

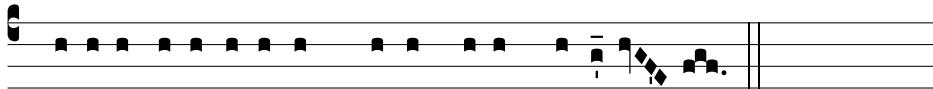
R. De- o grá-ti- as.

Hymn

IV

C Re- á-tor alme sí-de-rum, Æ-térna lux cre-dénti- um, Je-su, Red-ém-
ptor ómni- um, Inténde vo- tis súppli-cum. 2. Qui daémo-nis ne fráudi-bus
Per-í-ret orbis, ímpe-tu Amó-ris actus, lángui-di Mundi me-dé-la factus es.

3. Commú-ne qui mundi ne-fas Ut expi- á-res, ad cru-cem E Vírgi-nis sacrá-
ri- o Intácta pro-dis ví-ctima. 4. Cu-jus pot-éstas gló-ri- ae, Noménque cum
primum so-nat, Et caé-li-tes et ínfe-ri Treménte curvántur ge-nu. 5. Te de-
pre-cámur, úl-timae Magnum di- é- i Jú-di-cem, Armis su-pérnae grá- ti- ae
De-fénde nos ab hó-sti-bus. 6. Vir-tus, ho-nor, laus, gló-ri- a De- o Pa-tri cum
Fí- li- o, Sancto simul Pa-rá-cli-to, In saecu-ló-rum saécu-la. A- men.

V. Ro-ra-te cae-li de-su-per et nu-bes plu- ant justum.

R. Aperiáтур terra, et géminet Salvatórem.

Magnificat

viii

N E tí-me- as, Ma-rí- a, * inve-ní-sti grá- ti- am a-pud Dómi-num :
ecce concí- pi- es et pá-ri- es fí- li- um, al-le-lú- ia.

Uwielbiaj, duszo moja, sławę **Pa - na me - go,**
chwal Boga Stworzyciela tak bar - **dzo** dob - re - go.

Bóg mój, zbawienie moje, jedy - **na o - tu - cha,**
Bóg mi rozkoszą serca i we - **se - lem du - cha.**

3. Bo mile przyjąć raczył swej sługi pokorę, * łaskawym okiem wejrzał na Dawida córę.

4. Przeto wszystkie narody, co ziemię osiadą, * Odtąd błogosławioną mnie nazywać będą.

5. Bo wielkimi darami uczczonam od Tego, * którego moc przedziwna, święte Imię Jego.

6. Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki, * bo z nimi miłosierdzie z rodu w ród daleki.

7. Na cały świat pokazał moc swych **ramion** świętych, * rozproszył dumne myśli głów **pychą** nadętych.
 8. Wyniosłych złożył z tronu, znikczemnił wielmożne, * wywyższył, uwielmożnił w pokorę zamożne.
 9. Głodnych nasycił, hojnie i w **dobra** spanoszył, * bogaczów z torbą puścił i nędznie rozproszył.
 10. Przyjął do łaski slugę Izraela cnego, * wspomniał nań, użyczył mu **miłosierdzia** swego.
 11. Wypełnił, co był przyrzekł niegdyś **ojcom** naszym: * Abrahamowi z potomstwem, jego **wiecznym** czasem.

Improwizacja organowa do czasu, aż turyfer powróci od okadzenia ludu.

12. Wszyscy śpiewajmy Bogu w Trójcy **Jedynemu**, * Chwała Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
 13. Jak była na początku, tak zawsze niech będzie, * teraz i na wiek wieków niechaj słynie wszędzie.

N VIII
E tí-me- as, Ma-rí- a, * inve-ní-sti grá- ti- am a-pud Dómi-num :
ecce concí- pi- es et pá-ri- es fi- li- um, al-le-lú- ia.

Oracja

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

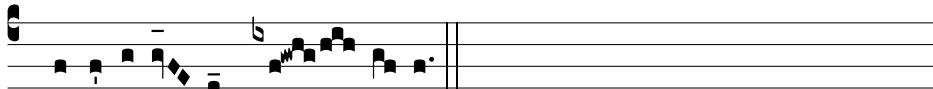
V. Oremus. Excita, quásumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sáculórum.

R. Amen.

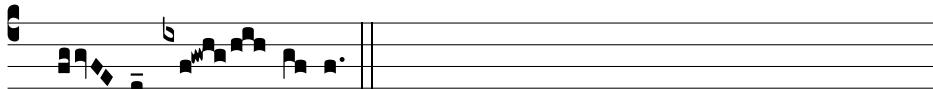
Zakończenie

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

¶. Be-ne-di-cá- mus Dó- mi-no.

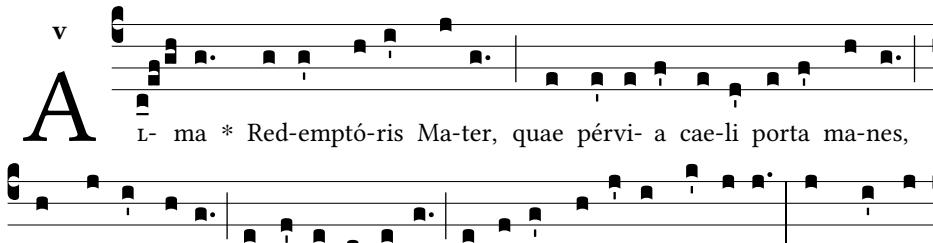

¶. De- o grá- ti- as.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

¶. Amen.

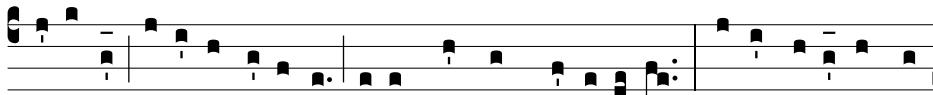
Antyfona

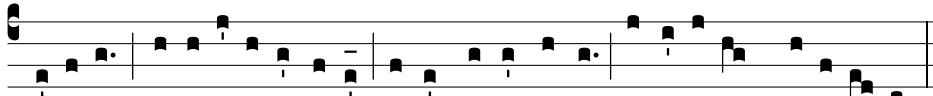
A L- ma * Red-emptó-ris Ma-ter, quae pérví- a cae-li porta ma-nes,

Et stel-la ma-ris, succúrre ca-dénti, súrge-re qui cu-rat pó-pu-lo : Tu quae ge-

nu- í-sti, na-tú-ra mi-ránte, tu- um sanctum Ge-ni-tó-rem : Virgo pri- us ac po-

sté-ri- us, Gabri- é-lis ab o-re sumens il-lud A-ve, pecca-tó-rum mi-se- ré- re.